

N°. 11. Rigsdagstidende. 1852.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

5te Møde.

Onsdagen d. 20. October.

(Fortf.).

Madvig (fortf.): Jeg skal hertil knytte en anden Bemærkning, som ogsaa angaar en Uttring af den ærede Folkethingsmand; han sagde, at de Voterende, der ved en saadan Leilighed stemte mod den Mand, paa hjem et saadant Valg muligvis faldt, maatte finde sig i at underkaste sig den Martyrdom, som de derved kunde udsættes for, og at det desuden var en Ubesydellighed; thi det kunde i det Høieste være 78 Mennesker, hvem en saadan Lod kunde træffe. Jeg troer nu, at en saadan Martyrdom i sig selv er lidet betydende (Hør!), og jeg troer, at der, idetmindste i dette Dieblif, ingen sandsynlig Grund er til at tage Hensyn dertil; men, vil man tage Hensyn dertil, er den ærede Rigsdagsmands Betragtning aldeles falsk; thi det gjælder ikke her om 78 Individuer i Modsætning til 79, eller hvormange de kunne være — thi jeg huffer i dette Dieblif ikke Tallet saa nøie, — men om Minoriteten i Folketsforsamlingen ligeoverfor Majoriteten; der er ikke Spørgsmaal om Gunst for 79 eller Ugunst for 78, men der er Spørgsmaal om den Stilling, som Rigsforstanderen, Thronfølgeren eller hvem det nu er, vil indtage ligeoverfor Rigets Repræsentation og de forskjellige Sider deraf. Det er med Hensyn dertil, at jeg sagde — og endnu holder jeg fast derpaa, — at Spørgsmaalet ikke dreiede sig om, at Vedkommende skulde være upartisk mod 78 Individuer, eller hvormange de nu kunne være, men om de forskjellige Sider af Folkerepræsentationen ligeoverfor den Valgte.

Hvad Sagen selv angaar, undrer det mig, at der er talt med saamegen Varme om den, og at der navnlig er udtalt, at man maatte tage Spørgsmaalet under nøie Overveielse, da

Kugleaffstemningen kunde være farlig ved denne Sags Behandling, til hvilken vi nu skulde skride. Jeg troer virkelig, at der her hersker et fuldstændigt Spøgelse (Hør! Hør!); det er min fuldstændige Overbeviisning, at der ikke hos nogen Side er nogen Tilbøielighed til i denne Sag at benytte Kugleaffstemningen (Hør! Hør!), men, naar Majoriteten i det nedsatte Udvalg har beholdt denne Affstemningsform, saa har den ligefrem gjort det af den simple Grund, at den antog, at ligesaalidt som der vilde være Grund til, ved denne Leilighed at indføre en saadan Affstemningsmaade, naar den ikke eksisterede isorveien, ligesaalidt var der mindste Grund til at afskaffe den, fordi vi troede, at den ikke vilde komme til at spille nogen Rolle. Man gif ud fra, at Kugleaffstemningen fandtes i begge Things Forretningsordener, i det ene Things klart og ligefrem, i det andet Things aabenbart forsvundet ved en Tilfætning. Man foreslog Kugleaffstemningen saaledes, som den stod simplest og klarest i det ene Things Forretningsorden — idetmindste gjælder det om mig, — uden at tillægge den videre Bægt med Hensyn til det foreliggende Tilfælde. Hvad mig angaar, saa ønsker jeg, at alle uvedkommende Hensyn, al Frygt og al Formodning om Bevæggrunde og Stemninger hos Andre maa fjernes, og at man maa sægte aabent, hvis der er Noget at sægte for. Jeg for min Deel har Intet imod at nedramme dette Spøgelse ved at slaae en Pæl igjennem det og for Diebliffet begrave det, men jeg kan dog ikke egentlig bestemt tilraade at gjøre det, fordi jeg troer, at der med Hensyn til Forretningsordenerne i de forskjellige Thing derved vilde gives en Antydning, som jeg ikke anser for berettiget; men det er ogsaa blot med Hensyn hertil, at jeg holder paa Kugleaffstemningen, og aldeles ikke med Hensyn til den foreliggende